

LA JOVENTUT DEL CAMP

per Gabriel Serra Vich

Fa uns anys que Eivissa era una comunitat agrària amb els seus avantatges i els seus inconvenients, i on, com és lògic, gran part de la població tenia l'ofici de pagès.

No parlem de molts anys endarrere; molts d'hòmens de les generacions protagonistes d'aquesta època segueixen cultivant el camp.

Però la situació ha anat canviant molt de pressa:

Descens de la rendabilitat de la majoria dels productes de secà, mecanització amb el consegüent desplaçament de la mà d'obra, poca consideració social del pagès, explotació per part dels propietaris i comerciants, política agrària centralitzada i, per tant, desconexió de les nostres circumstàncies...

I amb això irromp el turisme, donant feina en els servicis i en la construcció.

Com és lògic, la gent del camp, que es troba malament, es desplaça, la que pot, cap aquest nou sector, i els qui més en condicions estan per fer-ho són la gent jove.

Això és cert, però també és cert que els factors que hem dit no influeixen en tota la gent jove del camp de la mateixa manera. Per no fer teories més o menys encertades, el més pràctic seria veure com senten ells el problema. En cercarem uns quants, tan representatius com sigui possible.

ANTONI MARÍ, DE SANT JOAN

Tenc un altre germà i a casa cultivam dos finques que són de sa nostra propietat.

Vaig començar es batxillerat, però com que vaig estar una temporada bastant malalt, vaig perdre es fil d'es estudis, i a partir d'aquí em vaig fer pagès. Però ara, com que no veig molt clar es futur d'es camp, i sa societat té per poca cosa tot lo d'es camp i d'es pagesos, he decidit reemprendre es estudis i intentar enfocar sa vida fora de sa finca.

Jo admir es qui es dediquen an es camp, perquè mantendran es país i a canvi rebran un sou baix i poques consideracions.

JOAN DE CAN PLANES, DE JESÚS

Jo, de petit, ajudava es meus pares i aprenia darrera ells, però quan va ser s'hora de decidir-me, a causa que se finca no era nostra, vaig deixar es camp i em vaig posar a GESA.

Amb això va faltar es meu pare, i em vaig trobar que tenia de buscar pis a Vila

i tenia de mantenir cinc germanes més petites que jo. No ho podia fer i vaig tornar a agafar s'hort. Pensareu ara que es camp dona més que un altre treball, encara que un siga majoral; això no ho dic, es comptes són mals de fer, però lo que sí està clar és que amb s'hort mos podem arreglar, perquè tenim casa, part d'es menjar el treim de sa finca, i a més tota sa família pot ajudar segons ses seues possibilitats, ses germanes m'ajuden una mica en sa feina i sa germana major ven en es mercat lo que naltros procuram.

JOSEP RIERA, DE SES SALINES

Som fill únic i a casa tenim i cultivam una finca d'horta. He fet es batxillerat a Vila i, acabat aquest, m'he posat a treballar a una oficina i a's mateix temps estic estudiant tècnica d'empreses turístiques.

He fet això perquè estic veient que s'agricultura cada dia va pitjor i en canvi es turisme ofereix bones possibilitats, sobretot a qui hi va preparat.

TONI PEP MARC, DE SANT CARLES

Tenc dinou anys i a casa tenim una finca d'hort, a on hi treball junt amb sos meus pares.

Jo treball en es camp perquè m'agrada. Pens que es camp no és ni millor ni pitjor en quant a beneficis que una altra cosa; un no es fa milionari, això per descomptat, però si un té idees i coneixements es pot defensar.

CARLOS D'ES PLA, DE SANT CARLES

Som s'únic al-lot de casa i tenim un hort, que treballa es meu pare.

Jo vaig fer es batxillerat elemental i després em vaig posar a treballar a sa finca; vaig fer-hi feina dos anys, però ara fa tres anys que ho vaig deixar per treballar en so turisme.

Vaig deixar sa finca per diverses raons, un poc per fer lo que fan tots es jòvens, un poc per cobrar cada mes uns bons duros i un poc perquè per posar s'hort en bones condicions necessitam molts de sous, que un no sap d'on treure'ls.

Si he de dir què és millor, no ho sé. Sa veritat, no ho acab de tenir clar. De totes maneres, no faig comptes que sa finca es perdi; podria venir un dia que es meu pare no pugui i que llavò em convengui més a mi posar-me a treballar a s'hort.

VICENT MARI, DE SANT AGUSTÍ

Vaig anar a escola a Sant Agustí i en es quinze anys em vaig posar a treballar es estius a un hotel i es hiverns a casa; així ho he passat fins ara, llevat d'aquest darrer hivern que en comptes de treballar a casa, que es una finca de secà i es meu pare s'hi basta sol, he treballat amb un equip de podadors que hem fet uns quants.

Ho faig així perquè s'agricultura de secà, si sa finca no és molt grossa, no dona per més. No veig molt clar què passarà; sa veritat és que m'agradaria treballar en s'agricultura, si no em queda altre remei combinant-ho amb una altra feina, com estic fent ara.

Per resumir aquest plantejament podem dir en dues paraules que la joventut del camp no veu clara la situació. Es podria pensar que de cinc entrevistats no es poden treure conclusions. Hem seleccionat cinc casos diferents i representatius, però hem parlat amb molts d'altres i quasi totes les respostes s'acosten a les que ara donàvem com a

conclusions: no sé què passarà, no sé què faré...

I una volta fet el plantejament de la situació, anem a veure com poden aquestos jòvens procedents del camp d'Eivissa preparar-se per demà, si molts d'ells no saben tan sols què faran aquest dia de demà.

Es van fent a diferents llocs de l'illa els planters d'Extensió Agrària. En els planters es reuneixen els jòvens interessats d'una manera o l'altra en l'agricultura i es fan explicacions i activitats de tota classe, s'aprenen les noves tècniques del camp, es discuteix la situació real de l'agricultura, es fan feines a casa seua, visites col·lectives a altres finques, excursions,... Tot això cercant una formació total, tècnica, humana, social, cultural, aspectes tots ells imprescindibles en la formació de la gent que el dia de demà tindrà el camp en les seues mans.

Però en aquestos planters només hi aniran els vertaderament interessats en l'agricultura, i, com hem dit, la majoria de jòvens no saben què passarà, no ho acaben de tenir clar; a cada poble d'Eivissa es poden comptar amb els dits de les mans els qui ara senten interès en l'agricultura, i a molts de pobles amb una mà basta i sobra.

Hem dit que una formació completa implica una formació humana i social, i aquesta formació només es pot donar fent activitats de tipus comunitari, a nivell de la seua comunitat juvenil, o sigui amb tots els al-lots i al-lotes del seu poble. Això es pot aconseguir si a tots els pobles de l'illa hi ha un club de joventut que funcioni de veritat, a on els protagonistes siguin els mateixos jòvens, que facin conferències, col·loquis, cinema, concursos, jocs, festes, música, classes, excursions...

Els nostres pobles són comunitats rurals. Dels seus jòvens només uns pocs demostren interès en l'agricultura, però són quasi tots els qui hi tenen o tindran, si no interès, si interessos, que demà resoldran d'alguna manera. Per això veim molt importants aquestos clubs respecte a la formació de la joventut i a la complementació dels planters, en el seu objectiu d'ajudar a la formació de la comunitat agrària de demà.

Una passa més a donar en aquest sentit podria ser la coordinació d'aquestos clubs de tota l'illa. Si, com deim, és molt important que la joventut d'un poble s'entengui i s'organitzi, perquè d'aquesta manera el poble s'organitzarà i s'entendrà el dia de demà, també és important que s'entenguin i s'organitzin tots els pobles i Vila, entre ells, ja que els problemes de l'illa són generals i comuns a tots els seus habitants.

Si la joventut s'organitza a nivel de l'illa, tindrem més endavant una illa ben organitzada i ben avinguda.

GABRIEL SERRA VICH

